

18.06.13 nr. 03/53-14
La nr. _

Ministerul Sănătății

Cu referire la proiectul legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 42 din 6 martie 2008 privind transplantul de organe, țesuturi și celule umane și proiectul hotărîrii Guvernului pentru aprobarea acesteia, comunicăm următoarele.

La proiectul hotărîrii Guvernului

Titlul proiectului Hotărîrii urmează a fi revăzut prin prisma art. 47 alin. (3) din Legea nr. 317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stabilește, că titlul actului normativ se formulează laconic, astfel este necesar de modificat

La proiectul legii

Referitor la pct. 2 din proiect remarcant este art. 28 al Legii nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, care prevede că, dispoziții generale ale actului legislativ sînt prevederile care: determină obiectul, scopul și sfera lui de aplicare; orientează întreaga reglementare, explică termeni și definesc concepte. Prin urmare, se va exclude alin. (2) al art. 1, urmînd a se indica doar ce prevede actul normativ.

În ceea ce ține de completare art. 5 alin. (3) cu dreptul Agenției de export a organelor, țesuturilor și celulelor destinate transplantului, considerăm a fi reflectată prin prisma Raportului de expertiză asupra nivelului copurtibilității a Centrului național anticorupție.

La fel, remarcăm că nota informativă nu invocă argumente necesare întru acceptarea dreptului al Agenției de export al orgnelor.

Odată cu completarea alineatului sau articolului cu una sau două propoziții fără a se modifica redacția acestora, se va indica după ce poziție se va completa prevederea dată, fapt relevant pentru pct. 11 și 12.

În ceea ce ține redacția art. 13 considerăm a fi una ce poate deschide teren factorilor de coruptibilitate. La fel, nu au fost luate în considerare situațiile în care ar surveni imposibilitatea indentificării consimțămîntului persoanei decedate, precum și în cazul identificării rudelor acestuia (întrucît transplaul și prelevarea de organe, țesuturi și celule poate fi efectuată într-un timp anumit după constatarea decesului persoanei), fapt ce ar permite personalului medical asupra deciziei de prelevare a organelor, țesuturilor și celulelor din corpul acestuia.

24 00 13

Mai mult, în cazul exprimării consimțământului persoanei de a deveni donator, urmează a se ține cont de careva principii care urmează a fi respectate cât și prevăzute expres, și anume faptul donatorul să fie major și în deplinătatea facultăților mintale, donatorul să-și fi dat în mod liber, expres, conștient și informat consimțământul scris pentru prelevare, sau în cazul minorilor consimțământul să fie dat de către părinți sau tutorii legali, cu respectarea libertății minorului, actul de donare să fie expres și nu prezumat.

Subsidiar, distingem faptul că amendamentele propuse contravin art. 24 alin. (1) și (2) al Legii nr. nr. 42 din 6 martie 2008, care prevede că medicii specialiști autorizați să preleve sau să transplanteze organe, țesuturi și celule vor oferi o informație precisă și într-o formă înțeleasă donatorului și recipientului sau persoanelor aflate în legătură de rudenie de gradul I cu aceștia. Rudele apropiate ale donatorului decedat vor fi informate despre necesitatea efectuării testărilor pentru stabilirea compatibilității donatorului, precum și despre consecințele testărilor.

Art. 4 alin. (1) lit. c) prevede că Agenția de Transplant este responsabilă de organizarea și supravegherea tuturor activităților de transplant la nivel național, inclusiv, și de întomirea și ținerea Registrului donatorilor de organe, iar propunerea de la alin. (4) al art. 13 prevede faptul că Ministerul Sănătății va elabora și aproba Regulamentul cu privire la registrul persoanelor care au refuzat prelevarea de organe, țesuturi și celule din propriul corp după deces.

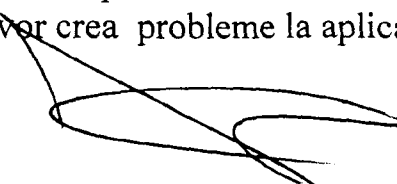
Respectiv, analizînd consecințele posterioare, conchidem că pe lângă faptul că sunt contradictorii prevederile date, constatăm și inutilitatea formării unui nou Registru al persoanelor care au refuzat prelevarea de organe, țesuturi și celule din propriul corp după deces, care presupunem că ar fi unul voluminos. Totodată, nu este clară modalitatea de culegerea datelor și care persoane vor fi intervievate (cele spitalizate sau toți cetățenii Republicii Moldova) pentru a fi introduse în Registrul prenotat.

Ulterior, ca o consecință a implementării Registrului dat ar putea fi aplicarea a normelor, și anume în cazul înregistrării lipsei refuzului denotă permisiunea medicilor responsabili de prelevarea a organelor, țesuturi și celule.

Reieșind din cele citate conchidem și faptul că dezinformarea cetățenilor despre Registrul dat și anume lipsa informației despre înregistrarea refuzului în Registru poate fi utilizată ca un acord asupra prelevării organelor, inevitabil toate persoanele vor avea statut de donatori de organe, celule și țesuturi umane pentru transplant.

Prin urmare, prevederile art. 13 se vor exclude, întrucît conform celor precitate oferă medicilor o discreție excesivă, modalitatea de aplicare în practică conține lacune, precum și generează factori de coruptibilitate. În această ordine de idei este relevant că textul actului normativ trebuie să aibă un caracter concis și concret. Este inadmisibilă plasarea în text a unor sintagme, care vor genera interpretări diferite și vor crea probleme la aplicarea acesteia.

Ministru

Oleg EFRIM